

Fekete Vince: Iszap¹

„...mártottál-e már

hófehér cukrot barna lébe”

Dsida Jenő: *A sötétség verse*

Pumpálom a vizet a pincéből megállás

Nélkül szívja nyomja a búvárpompa zizeg

A lépcsők alján remeg reszket ha homok

Kerül a csőbe éjfél van reggel van dél van

Aztán este aztán éjfél megint ki tudja hány

Köbméter víz a mélyben a sötétben úsznak az almák

A ballonok káposztáshordó libeg felém ömlik

Hömpölyög áramlik szembe minden ahogy az

Ajtót kinyitom jönnek a befőttesüvegek a sötétből

A becsavart kupakkal jönnek a zacskók

A tuskóból készült ülőkék méltóságteljesen

Ringanak bő méterre beázva már a falak az ajtók

Ázik a még stabilan álló rönkasztal is a

Villanykörte sárgás fényében térdig a hideg

Vízben cipőben nadrágban mi ez itt kérdezem

Mi ez ilyen még sose volt az eső a csatorna mi

Ez ahogy szinte kötésig járok már nincs szolgálat

A városban a megyeszékhelyet kell hívni nem tartozik

Rájuk káromkodom sistergés a szomszédból

Ahogy lehajolok az egykori polgármesteréből

Onnan folyik ömlik áramlik a pincémbe és folyik a

Szomszéd pincéjébe lebegnek az almák a szatyrok

A befőttesüvegek a kupakkal szivárog beléjük

Egy-egy csepp de bírják még úsznak jönnek

Az almák a zacskók a korsók a ballonok aztán

A szerelők kis kutyapicsázás után a főnök

Aki már lefeküdt *felveszi* kétségbeesetten

Telefonál a diszpécser a megyeszékhelyről jönnek

Enyhén kapatosan lóhalálában küldik őket ki itt az

Újságíró mondja az egyik öblösen bele az udvartér

Végi aknába ahogy ereszkedik elzárja de semmi át

Az utca végébe semmi ott is semmi csak a rendőrség

Előtt lehet csak a Mester utcában lehet mondja levegőt

Kapkodva a kapatosabb aki épp poharazgatás mellől

Jött a barátjával ő is bólogat úsznak az almák

Úszik minden a mélyben a sötétben lengedeznek

A befőttes üvegek bírják még csak cseppenként

Szivárog beléjük a víz bírják még összekoccannak

Majd odébb libegnek kulcs kell rendőr nélkül betörni

¹ „Meghalt Térey...” 2019. június 3. 10:37.

Sem lehet az ajtót hol a kulcs Temető utca 14 b. Temető
Utca 14 bé mondogatom az autóban miközben a fények
Az árnyak játékát nézem a főtéren miközben szívja és
Nyomja a pompa miközben teljes kapacitással ömlik a
Szomszéd pincéjében az Ubul bácsiéban a víz ebben

A rideg lépcsőházban ahol őt is megtalálták évekkal
Ezelőtt már ki volt hülve mondja a szomszéd ebben
A házban ahol később a szász feleségre is rábukkantak
Mondja a mester nem volt szerencsénk az élethez
Nem volt mondja a szomszéd két unokájuk született
És mindketten egy medencébe fulladtak bele Németbe'
Saját házuk udvarán nem volt szerencsénk megünné végre
A kulccsal le az ő pincéjébe kötésig ér a víz ott is és
Sistereg és zúg és ömlik a falon végig létrákat teszünk
Valahogy el kell jutni a főcsaphoz valahogy el kell zárni
Indul a mester inog megy inog egy üres zsákkal hogy

Rádobja a sugárzó csőre mint egy krokodil szemére és
Akkor hirtelen elhalkul csak cseppek hallatszanak
Ritmikusan a mélyből egy kettő három négy mint
A szív miközben surrog a pompa szívja nyomja
Szívja nyomja kifelé a sötétségből lemegyek
Felkattintom a villanyt jönnek megint a befőttesüvegek
Koccannak megint a villanyfényben összekoccannak
Majd odébb libbennek látom ahogy alámerül
Egy-kettő amint feltelik lassan a beszivárgó
Lével alá a pincemélybe alá az iszapba alá a sötétbe
Mintha az örök sötétségbe leoltom a villanyt és

Felmegyek fel az utcánkba az udvartérbe a kockaköveken
Kövén csavarog a műanyag cső szívja nyomja
A vizet a kanálisba surrog ömlik kint süt a nap
Éj volt éjfél volt reggel volt *Most* dél van süt a
Nap simogat simít becéz úszunk a napfényben
Isten befőttesüvegei a karok a fénybe merülnek
Ahogy előre húzzák a testeket ezt a siklást szeretni
Amelyet csak a fej ide-oda forgása szakít meg a
Lélegzetvétel szabályos ütemét egy kettő három
Jobbra egy kettő három balra hogy nincs más cél
Mint egy képzeletbeli pont amely a lehető legtávolabb

Van előtted amilyen távolra csak ki tudod nyújtani a
Karodat racionalizálni a test mozgását hogy
Csendben haladhassál elfelejteni minden egyebet
Csak a mozgás szépségére gondolni csak a napfényre
És menni csak előre csendben menni csak lengedezni
Lebegni lengni lenni a fényben s aztán – alámerülni...